dosarul nr. 1-283/2025
nr. electronic 1-25077366-48-1-02062025
nr. urmărire penală 2025330102

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 mai 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Alexandra Vremea
Apărătorului Andrei Rodideal

a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Șpac Serghei ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat rn. Strășeni, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, divorțat, neangajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nesupus militar, studii medii incomplete, anterior judecat prin:*

- *Sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 15.04.2025, în baza art.320/1 Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore.*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal al R.M.
Procedura de citare legală executată.
Termenul de examinare a cauzei penale: 02 iunie 2025 – 18 mai 2026.
În baza materialelor din dosar şi a probelor recunoscute de inculpat care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Șpac Serghei*** ******, la 19.03.2025 aproximativ la orele 22.50, urmărind scopul de violare a domiciliului, proprietarei Calancea Adela, situat în r-nul Strășeni, sat. *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, fără consimțământul proprietarei și contrar voinței acesteia, încălcând dispozițiile normative circumscrise în art.29 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia, domiciliul și reședința sunt inviolabile, intenționat s-a deplasat la domiciliul ultimei, unde fără permisiunea proprietarei a pătruns în ograda gospodăriei acesteia, iar la cerințele repetate ale proprietarei de a părăsi gospodăria sa, Șpac Serghei a refuzat categoric, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate.

În cadrul şedinţei de judecată, inculpatul ***Șpac Serghei*** ****** a refuzat să depună declarații. /f.d.120/

Deşi, în cadrul ședinței de judecată și la faza de urmărire penală inculpatul ***Șpac Serghei ********, nu a recunoscut vina, totuşi, vinovăţia acestuia în săvârşirea infracţiunii incriminate se dovedeşte pe deplin prin declaraţiile părții vătămate și a martorilor, precum şi prin probele materiale din dosar, cercetate în şedinţa de judecată, şi anume:

Declarațiile părții vătămate Calancea Adela, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că, Șpac Serghei este fostul soț al mătușii soțului său. La data de 19 martie 2025, aceasta se afla la domiciliul său din satul *****, raionul Strășeni, împreună cu Volcineț Tamara și un cunoscut. A precizat că în acel imobil locuiește împreună cu copilul și soțul său. La data respectivă, se aflau în bucătărie, iar în momentul în care au vrut să iasă din bucătărie prin ieșirea spre beci, unde sunt depozitate lemnele, pentru a lua lemne, la deschiderea ușii l-a lovit cu ușa pe Șpac Serghei. Partea vătămată a menționat că ea și Volcineț Tamara s-au speriat când l-au văzut, au început să strige și i-au spus să plece, însă acesta nu voia să părăsească locul. Potrivit declarațiilor sale, Șpac Serghei a spus că socrul său știe că el se află acolo și i-a cerut să îl cheme pe soțul său pentru a fuma o țigară. Partea vătămată a declarat că l-a telefonat pe socrul său, iar acesta i-a spus că nu știe că Șpac Serghei se află în ograda lor. A menționat că se afla împreună cu Volcineț Tamara și că nu a văzut cum a intrat Șpac Serghei în ogradă, precizând că în momentul în care au deschis ușa pentru a lua lemne, acesta era deja la ușă și nu cunoaște pe unde și cum a intrat în ogradă.

La întrebarea acuzatorului de stat, Partea vătămată a declarat că incidentul a avut loc aproximativ la ora 22:40. A precizat că, atunci când a ieșit, l-a lovit pe Șpac Serghei cu ușa și că ușa nu are sticlă, astfel încât nu avea cum să îl vadă. A menționat că atunci când i-a spus să părăsească gospodăria, acesta a afirmat că socrul său știe că el este acolo. Totodată, a declarat că ea și Volcineț Tamara vorbeau despre mama lui Șpac Serghei, iar acesta a auzit discuția și a început să le numească cu cuvinte urâte. Partea vătămată a presupus că acesta stătea după ușă și asculta conversația. A mai declarat că, văzând că Șpac Serghei nu dorea să părăsească gospodăria, l-a chemat pe soțul său. A precizat că nu a auzit discuția dintre Șpac Serghei și soțul său, întrucât s-a dus în casă deoarece s-a speriat. De asemenea, a declarat că și băiețelul său de doi ani s-a speriat, menționând că acesta s-a speriat de la țipetele lor. A indicat că soțul său a stat afară aproximativ cincisprezece minute până la venirea poliției și că ea a fost cea care a chemat poliția. A mai declarat că, la venirea poliției, Șpac Serghei nu se mai afla la ei, fiind deja plecat. Potrivit celor relatate de soțul său, Ilie, acesta i-a spus la rândul său lui Șpac Serghei să părăsească gospodăria, iar după ce a fumat o țigară, acesta a plecat.

La întrebarea apărătorului, partea vătămată a declarat că nu cunoaște în ce relație se afla Șpac Serghei cu socrul său, întrucât acesta nu i-a spus, însă a menționat că, într-un fel, socrul său ținea cu el. Totodată, a precizat că relațiile dintre Șpac Serghei și soțul său nu sunt chiar bune. A declarat că ea și Șpac Serghei locuiesc în aceeași mahala, pe aceeași parte a drumului, fiind două case între ei. A mai menționat că l-a telefonat pe socrul său în seara respectivă, de față cu poliția, iar acesta a spus că nu știe că Șpac Serghei se află la ei. A declarat că socrul său nu este acasă de trei ani, fiind plecat în Spania, și că nici la momentul incidentului acesta nu era acasă, aflându-se tot în Spania. Partea vătămată a mai declarat că soțul său nu se împacă cu Șpac Serghei și că au existat

câteva incidente legate de Volcineț Tamara, iar ei țineau partea acesteia, motiv pentru care soțul său nu se înțelege cu Șpac Serghei. A precizat că, la momentul incidentului, Șpac Serghei era divorțat de Volcineț Tamara și nu locuiau împreună. A mai declarat că în seara respectivă se afla prezent și un fost prieten, Mihai Calancea, în vârstă de douăzeci și cinci de ani, prieten al soțului său din sat. Potrivit declarațiilor sale, soțul său a participat la discuția dintre ea și Volcineț Tamara, după care s-a dus la culcare.

Partea vătămată a declarat că, în acea seară, a consumat băuturi alcoolice împreună cu Mihai Calancea și Volcineț Tamara, menționând că au consumat, în patru persoane, o sticlă mare de bere. A precizat că, în acea seară, soțul său nu a avut vreo discuție telefonică cu Șpac Serghei. Totodată, a declarat că imobilul aparține socrului său. A menționat că cineva i-a spus să cheme poliția, iar Volcineț Tamara a fost cea care i-a spus să cheme poliția. Potrivit declarațiilor sale, Volcineț Tamara i-a spus să cheme poliția, iar ea a fost de acord, însă nu a fost obligată și a decis singură să facă acest lucru. A mai declarat că Șpac Serghei nu a fost agresiv în acea seară, ci doar le-a numit cu cuvinte urâte și nu a dorit să părăsească ograda. A precizat că locuiește în acea casă de un an și două luni și că nu cunoaște de cât timp locuiește Șpac Serghei în acea mahala./f.d.112-113/

Declarațiile martorului Volcineț Tamara, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că îl cunoaște pe Șpac Serghei, acesta fiind fostul său soț. A precizat că au fost căsătoriți oficial și că nu mai locuiesc împreună din anul 2024. Totodată, a menționat că se află în relații foarte rele cu acesta, deoarece până în prezent Șpac Serghei o urmărește și îi face probleme.

Martora a declarat că, la data de 19 martie 2025, se afla în ospeție la nepotul său, Calancea Ilie. A precizat că acesta se afla într-o cameră împreună cu copilul, iar ea și soția acestuia, Calancea Adela, se aflau în bucătărie, unde serveau cafea și vorbeau despre fosta soacră. Potrivit declarațiilor sale, Șpac Serghei se afla după ușă și asculta. A menționat că, atunci când au ieșit afară pentru a lua lemne pentru foc, Șpac Serghei se afla la ușă, iar Calancea Adela l-a întrebat ce face acolo, acesta răspunzând că nepotul său cunoaște despre prezența lui. Martora a declarat că Șpac Serghei a spus să îl cheme pe Calancea Ilie, iar acestea l-au chemat, după care cei doi au fumat împreună câte o țigară. A mai declarat că au chemat poliția și au depus plângere, iar după ce Șpac Serghei a fumat țigara, acesta a plecat. Totodată, a precizat că acesta nu a făcut probleme.

La întrebarea acuzatorului de stat, martora a declarat că incidentul a avut loc în jurul orei 23:00. A precizat că ea și Calancea Adela au ieșit împreună din casă pentru a aduce lemne pentru foc. Potrivit declarațiilor sale, în momentul în care au deschis ușa, ambele s-au speriat, deoarece Șpac Serghei stătea după ușă. A declarat că, atunci când Calancea Adela i-a spus să iasă din ogradă, Șpac Serghei a răspuns că Calancea Ilie cunoaște că el se află în ogradă. Martora a menționat că, atunci când l-au chemat pe nepotul său, acesta nu știa că Șpac Serghei se află în ogradă. Totodată, a declarat că Șpac Serghei nu a plecat din ogradă până la venirea poliției. A mai declarat că motivul pentru care Șpac Serghei a venit acolo a fost să o urmărească pe ea, menționând că acesta o urmărește permanent și o amenință.

La întrebarea apărătorului, martora a declarat că, la acel moment, era deja divorțată de Șpac Serghei și că locuiau separat. A precizat că, din câte cunoaște, la acel moment nepotul său, Calancea Ilie, și Șpac Serghei erau prieteni și comunicau. A mai declarat că nu cunoaște dacă, în acea zi, Calancea Ilie s-a întâlnit cu Șpac Serghei. Potrivit declarațiilor sale, în gospodărie era lumină în acea seară. A declarat că în acea seară se afla împreună cu Calancea Adela și că doar ele două erau prezente, fără alte persoane, iar nepotul său se afla într-o altă cameră împreună cu copilul. Totodată, a precizat că în acea seară nu a consumat deloc băuturi alcoolice. Martora a declarat că ea a efectuat apelul la serviciul 112, motivând că știa că scopul lui Șpac Serghei era să o urmărească pe ea și că acesta vine oriunde se află ea. A mai menționat că gospodăria aparține tatălui lui Calancea Ilie, pe nume Calancea Valeriu, și că acesta se află în relații nu prea bune cu Șpac Serghei./f.d.118/

Declarațiile martorului Calancea Ilie, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că îl cunoaște pe Șpac Serghei și că se află cu acesta în relații normale. A precizat că au fost rude. A declarat că, la data de 19 martie 2025, Șpac Serghei a intrat în casă. Potrivit declarațiilor sale, în locuință se aflau el, soția sa Calancea Adela și Volcineț Tamara, iar aceștia consumau bere. Martorul a menționat că băiatul său a venit și l-a chemat să îi pornească televizorul. În acel timp s-a auzit gălăgie, iar Șpac Serghei se afla în partea de la vale a casei. Martorul a declarat că l-a întrebat ce face acolo, iar acesta a răspuns că nimic. Totodată, a precizat că i-a spus să nu mai intre și să nu facă probleme. A mai declarat că a ieșit la poartă și i-a explicat care este situația.

La întrebarea acuzatorului de stat, martorul a declarat că Șpac Serghei a intrat în gospodărie în jurul orei 22:00, când era deja noapte. A precizat că din casa sa există ieșire spre beci și că Șpac Serghei se afla acolo, ținându-se de perilă. Martorul a declarat că gospodăria este împrejmuită cu poartă și că, pentru a ajunge în locul unde se afla, Șpac Serghei a intrat pe poartă. Totodată, a menționat că Șpac Serghei a intrat în ogradă fără voie. A declarat că i-a spus acestuia să părăsească gospodăria, iar acesta s-a conformat cerinței și a plecat. Potrivit declarațiilor sale, Șpac Serghei a plecat înainte de venirea poliției, însă ulterior a revenit când poliția era deja prezentă și i-au fost adresate întrebări. Martorul a declarat că poliția a fost chemată de soția sa. A mai declarat că Șpac Serghei a spus vorbe urâte și a strigat, existând ceartă, iar Calancea Adela și Volcineț Tamara îl întrebau ce caută acolo. Potrivit declarațiilor sale, Șpac Serghei a spus că nu caută nimic și că nu face nimic rău. Martorul a mai declarat că, în acea zi, s-a întâlnit cu Șpac Serghei pe drum, însă nu l-a invitat la domiciliul său. A precizat că în gospodăria respectivă locuiește împreună cu soția și copilul său și că aceea este gospodăria în care locuiesc. Totodată, a declarat că tatăl său i-a dăruit gospodăria. A mai menționat că mai au o altă locuință, însă nu locuiesc acolo, deoarece au lăsat-o surorii sale.

La întrebarea apărătorului, martorul a declarat că, la acel moment, se afla în relații normale cu Șpac Serghei. A precizat că locuința lui Șpac Serghei se află la aproximativ două case distanță de locuința lor, respectiv la circa o sută de metri. Totodată, a declarat că în acea seară a consumat alcool. Potrivit declarațiilor sale, în acea seară au consumat două beri a câte 2,5 litri fiecare, în total cinci litri de bere împărțiți la patru persoane, și anume el, soția sa Calancea Adela, Volcineț Tamara și un prieten, Calancea Mihail, în

vârstă de aproximativ douăzeci și cinci de ani. A declarat că, în timpul incidentului, Calancea Mihail se afla la fața locului și că acesta nu era agresiv în acel moment. Martorul a mai declarat că, în ziua respectivă, s-a întâlnit cu Șpac Serghei, însă nu au avut o înțelegere ca acesta să vină în vizită la domiciliul său. Totodată, a precizat că locuința este înregistrată pe numele tatălui său și al său, fiind înscris și el în acte. A declarat că au existat cazuri când Șpac Serghei îi striga și telefona pentru a intra în gospodărie. De asemenea, a menționat că tatăl său și Șpac Serghei nu se aflau în relații bune la acel moment. A mai precizat că tatăl său nu era acasă în acea zi, fiind plecat în Spania de peste trei ani de zile./f.d.119/

Prin proces-verbal de cercetare Ia fața locului din 27.03.2025 cu planșa fotografică anexată, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, și anume, gospodăria cet. Calancea Adela din sat. *****, r-nul Strășeni. /f.d. 6-11/

Proces-verbal de confruntare din 20.05.2025, prin care a fost efectuată confruntarea între martorul Calancea Ilie și bănuitul Șpac Serghei în cadrul căruia bănuitul a confirmat că nu a fost invitat de către Calancea Ilie să vină la el în gospodărie. /f.d. 51-52/

De către partea apărării nu au fost prezentate, nu au fost administrate şi nu a fost solicitat administrarea altor mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării în cadrul cercetării judecătoreşti.

Referitor la probele cercetate în cursul cercetării judecătorești și încadrarea juridică a faptei: Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, *eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid*.

Potrivit art. 50 Cod penal, *se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege*.

Conform art. 51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale*.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, *orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege*.

Prin urmare, la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 Cod de procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței*

infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora*.

Astfel, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) Cod de procedură penală, *în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale*.

La fel, prin prisma practicii CEDO, existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă săînlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Conform art. 384 Cod de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată*.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate şi apreciate corespunzător*.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare*.

La caz, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, iar în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța constată că acesteia i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzației în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, inclusiv într-o limbă accesibilă, cu participarea unui apărător, prin ordonanța de punere sub învinuire din 22 august 2025 (f.d. 54) şi rechizitoriul în privința sa.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, *„Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală”*. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *„Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”*.

În sensul art. 179 Cod penal, obiectul juridic special al violării de domiciliu, îl constituie relațiile sociale privind inviolabilitatea domiciliului (reședinței) persoanei.

În prezenta cauză, prin fapta inculpatului ***Șpac Serghei ******** de a pătrunde și a rămâne ilegal în ograda părții vătămate, fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, a presupus lezarea acestor relații sociale.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 179 din Codul penal, îl constituie domiciliul sau reședința persoanei, adică spațiul locativ efectiv folosit de aceasta pentru viața sa privată, indiferent de forma juridică de deținere, incluzând locuința propriu-zisă, dependințele și orice încăperi sau spații care fac parte din sfera vieții sale intime și private.

Din declarațiile părții vătămate Calancea Adela, se atestă că, *„în momentul în care au vrut să iasă din bucătărie prin ieşirea spre beci, unde sunt depozitate lemnele, pentru a lua lemne, la deschiderea uşii l-a lovit cu uşa pe Șpac Serghei. Partea vătămată a menționat că ea și Volcineț Tamara s-au speriat când l-au văzut, au început să strige și i-au spus să plece, însă acesta nu voia să părăsească locul. Potrivit declaraţiilor sale, Șpac Serghei a spus că socrul său ştie că el se află acolo şi i-a cerut să îl cheme pe soțul său pentru a fuma o țigară. Partea vătămată a declarat că l-a telefonat pe socrul său, iar acesta i-a spus că nu știe că Șpac Serghei se află în ograda lor„*.

Prin urmare, se atestă că, inculpatul a atentat la relațiile sociale privind inviolabilitatea domiciliului, adică la dreptul părții vătămate de a dispune liber de domiciliul și ograda sa și de a decide cine poate pătrunde sau rămâne în acest spațiu, valoare socială ocrotită de art. 179 din Codul penal.

Prin pătrunderea în ograda persoanei fără consimțământ și prin refuzul implicit de a părăsi spațiul la solicitare, inculpatul a lezat dreptul la inviolabilitatea domiciliului și la respectarea vieții private.

Latura obiectivă a infracțiunii de inviolabilitate a domiciliului constă în acțiunea de pătrundere ilegală sau rămânere ilegală în domiciliul ori în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, precum și în refuzul de a părăsi domiciliul la cererea persoanei îndreptățite.

Elementul material se realizează printr-o acțiune comisivă, iar urmarea imediată constă în încălcarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului. Legătura de cauzalitate rezultă din însăși săvârșirea faptei, fiind o infracțiune formală, care se consumă în momentul pătrunderii ilegale sau al refuzului de a părăsi domiciliul.

Se atestă că, sunt întrunite toate elementele constitutive ale laturii obiective.

Fapta inculpatului ***Șpac Serghei ********, s-a materializat prin pătrunderea ilegală în ograda (parte componentă a domiciliului) părții vătămate, fără consimțământul proprietarului, precum și prin refuzul de a părăsi imediat domiciliul la solicitarea expresă

a acestuia, însoțit de adresarea de cuvinte necenzurate, acțiuni ce întrunesc elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 179 din Codul penal.

Probele administrate și cercetate în cauză confirmă vinovăția inculpatului prin coroborarea declarațiilor acestuia cu declarațiile părții vătămate, ale martorilor și cu mijloacele materiale de probă anexate la dosar.

Astfel, inculpatul ***Șpac Serghei ********, în cadrul ședinței de judecată a refuzat să depună declarații, însă din declarațiile părții vătămate Calancea Adela, date în ședință de judecată, confirmă că inculpatul a pătruns fără consimțământ în ograda sa și, deși i-a cerut să plece, acesta a refuzat și s-a adesat cu cuvinte necenzurate.

Martorii Volcineț Tamara și Calnacea Ilie au relatat circumstanțe similare, confirmând pătrunderea fără voie, refuzul de a părăsi imediat ograda și comportamentul verbal agresiv al inculpatului. Vinovăția este susținută și de mijloacele materiale de probă, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică și procesul-verbal de confruntare din data de 20.05.2025.

Prin urmare, ansamblul probator demonstrează că inculpatul a pătruns ilegal și a rămas în domiciliul părții vătămate fără consimțământul acesteia, întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 din Codul penal.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de art. 179 din Codul penal a fost săvârșită cu intenție directă.

Inculpatul a conștientizat caracterul ilicit al acțiunilor sale, prevăzând că pătrunderea fără consimțământ în ograda părții vătămate și rămânerea în acel spațiu contrar voinței acesteia aduc atingere dreptului la inviolabilitatea domiciliului și a dorit producerea acestei stări de fapt. Inculpatul a acționat cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptei și urmărind realizarea acțiunii de pătrundere și rămânere ilegală în domiciliul părții vătămate.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică care are peste 14 ani (art. 21 alin. (2) Cod penal) și este responsabilă (art. 22 Cod penal). La caz, inculpatul ***Șpac Serghei ******** este persoană fizică majoră și responsabilă, întrunind condițiile subiectului infracțiunii. Mai mult, această prezumpție are un efect juridic deosebit, încât specificul unei astfel de prezumpții constă în faptul că, gradul de probabilitate a acestei *„cunoașteri”* crește substanțial în așa o măsură, încât această prezumpție devine incontestabilă.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători*.

Instanța de judecată relevă că, în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege și această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*. Instanța de judecată

apreciază că, toate probele prezentate în instanță, sunt suficiente, bazate pe circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că de către inculpatul ***Șpac Serghei*** *****, a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal.

În cele din urmă, instanța conchide că, ***Șpac Serghei*** *****, *la 19.03.2025 aproximativ la orele 22.50, urmărind scopul de violare a domiciliului, proprietarei Calancea Adela, situat în r-nul Străşeni, sat. *****, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, fără consimţământul proprietarei şi contrar voinţei acesteia, încălcând dispoziţiile normative circumscrise în art.29 din Constituţia Republicii Moldova, conform căruia, domiciliul şi reşedinţa sunt inviolabile, intenţionat s-a deplasat la domiciliul ultimei, unde fără permisiunea proprietarei a pătruns în ograda gospodăriei acesteia, iar la cerinţele repetate ale proprietarei de a părăsi gospodăria sa, Șpac Serghei a refuzat categoric, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate.*

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, declarațiile părții vătămate, ale martorilor, mijloacelor de probă, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța constată că, fapta incriminată inculpatului, a fost săvârșită de către acesta, și la caz sunt prezente semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal – Violarea de domiciliu, adică ,,*pătrunderea ilegală în domiciliu unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea sa*,,.

În conformitate cu principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut de art. 6 Cod penal, principiul individualizării pedepsei prevăzut la art. 7 Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanţa în coraborare cu prevederile art. art.61, 75 Cod penal, aplică pedeapsă, ţinând cont de gradul şi caracterul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanța constată, că ***Șpac Serghei*** ***** conform comunicărilor la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.42,44), potrivit revendicării a fost condamnat (f.d.37), potrivit caracteristicii eliberată de Primăria s. *****, se caracterizează pozitiv de către vecini, însă în adresa primării au fost înregistrare plîngeri privitor la comportamentul deviant (f.d. 41).

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante nu au fost reținute.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost reținute.

Reieșind din prevederile legale, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, încât la aplicarea pedepsei, pentru atingerea scopului scontat se va ține cont obligatoriu de criteriile de individualizare a pedepsei penale.

Prin urmare, criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului ***Șpac Serghei ********, până și după săvârșirea infracțiunii, instanța ajunge la concluzia a stabili în privința acestuia a unei pedepse sub formă de amendă.

Este relevant de menționat că, pedeapsa penală, constituind o măsură de constrângere față de persoana care a săvârșit o infracțiune, implică o privațiune de drepturi, de bunuri, o restrângere a acestora, dar, care nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată menționează că, infracțiunea prevăzută la art. 179 alin.(1) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar sancțiunea prevăzută de acest articol prevede pedeapsă *cu amendă în mărime de până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani*.

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*.

Potrivit prevederilor art. 64 alin. (1)-(2) Cod penal, *amenda este o sancţiune pecuniară ce se aplică de instanţa de judecată în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. Unitatea convenţională de amendă este egală cu 50 de lei.*

Drept consecință, cu trimitere la normele menționate supra, instanța de judecată nu reține temeiuri de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă mai aspră din categoria celor prevăzute la art. 179 alin.(1) Cod penal, decât cea cu amendă.

Or, pedeapsa stabilită inculpatului cu amendă, este o garanție că va fi executată de către inculpat, și acesta va conștientiza pe deplin gradul de vinovăție a faptei comise, încât va fi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Potrivit art. 64 alin.(3) Cod penal, *mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 20000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.*

De asemenea, instanța consideră necesar de a-i explica inculpatului că, potrivit art. 64 alin. (3/1) Cod penal, *în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.*

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului ***Șpac Serghei*** *****, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Conducându-se de prevederile art. art. 384, 385, 389, 392-395, Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Șpac Serghei *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 30.000,00 (trei zeci mii,00) lei.

În conformitate cu art.64 alin.(3/1) Cod penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui ***Șpac Serghei*** ***** măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării și se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***